

Lo pescaire

De la classa de 4au, opcion occitan deu Collègi d'Arudi

Tresau prèmi deus Calams Bearnés 2019, categoria « Produccion Literària – Collègi »

Joan Pèir de Casanava qu'èra un pescaire deus bons.

Tà har nhacar las trueïtas n'avè pas lo parion. E de nueit com de dia,
que's pensava tostemps aus gaves trelusents e a las chorrèras d' Aussau.

La hemna e los hilhs que se'n planhèvan drin mes com l'òmi èra brave n'insistivan pas tròp.

Un bèth matin d'abriu qu'èra a pujar un gavòt de cap tau pic d'Aussau.

Lo mei pujava lo mei las trueïtas que nhacavan. De tan qui èra estrambordat

lo noste pescaire que's perdè drin lo cap. Lo ser que cadè sus Bios.

E tostemps lo noste òmi pescava, e tostemps que gahava trueïtas.

A un moment dat lo gavòt que's perdè hens las calhaveras de l'Aussau.

Aqui, èra l'escurada, èra la passion qui l'embriagava ? lo pescaire que's perdò l'esquilibri, qu'eslicè
dens ua halhassa e que s'esvaní.

Quan se tornè amassar los esperits qu'èra ajaçat suu cantèr d'ua laca sosterrada dab ua lutz
poderosa qui pujava e arrajava deu hons de las aigas.

Peïshs per milantas, trueïtas, saumons que nadavan dens aquesta laca.

Lo noste òmi qu'èra a las totas. Tot en un còp, ua votz que s'entenó :

"Planvienut au paradís deus pescaires ! Demora't ací e da-te'n ua tan qui volhas ! Quan ne sias hart,
demanda a sortir !"

Ad aquestes mots lo noste òmi qu'agarrí la soa cana de pescar e que s'i hasó com un ahuecat. Ne
s'espiava pas mei la montra e las òras qui passavan ne'u pertocavan pas mei.

Au cap de tres dias totun Joan Pèir de Casanava que's sovienó de la familha.

La hemna e los chins que'u mancavan.

Que demandè a quitar lo paradís deus pescaires.

Autanlèu ua halha que s'obrí hens las parets de l'Aussau e la lutz deu dia que pareishó. Lo pair de
Casanava que gahè lo camin de casa.

En trubersant la vath d'Aussau qu'estó drin susprès de non pas conéisher los paisatges costumèrs. A
quauques empams de casa la cassoreta qui avè plantada quauques mes abans qu'èra un arbo gigant
qui's jumpava a l'aura d'estiu.

La bòrda vesia qu'èra vaduda ua escuderia dab chivaus deus bèths qui holastrejavan per las pradas.

Quan Joan Pèir de Casanava e truquè a la pòrta de l'ostau, qu'avó un bèth estrangle. La hemna e los
hilhs ne i èran pas e un desconegut que l'arcuelhó suu portalèr dab la soa molhèr e duas gojatas qui
avèn behida passat los quinze. Permor, çò qui la votz n'avè pas dit a Joan Pèir de Casanava suu
cantèr de la laca sosterrada deu Pic d'Aussau, qu'èra qu'un dia passat acerà que vau 25 ans au
dehòra. La hemna que'u s'èra defuntada dias a, los hilhs qu'èran partits e l'ostau qu'èra estat venut.